

forslaget til velvillig Fremme i dette høje Ting.

Mads Larsen: Da mit Partis Ordfører vedrørende denne Sag, det ærede Medlem Hr. Lageri, har maattet forlade Salen, fordi han skulde deltage i et Møde ude i Landet, skal jeg i hans Sted tilsige mit Partis Støtte til, at dette Forhold vedrørende de militære Invalider i Sønderjylland gennem den forestaaende Udvalgsbehandling kan finde den bedst mulige Løsning. Jeg skal ikke omtale Enkeltheder, idet jeg mener, at Drøftelsen deraf rettest foretages i Udvalget. Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Idet jeg takker de ærede Partiers Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget, skal jeg gøre den almindelige Bemærkning, at jeg deler den Betragtning, som alle Ordførerne har udtalt, at Enkelthederne i Lovforslaget langt bedre kan drøftes i et Udvalg end her. Der fremkom den Anke, at Lovforslaget bygger paa noget uensartede Principper, og det er naturligvis ganske rigtigt; det maatte det imidlertid gøre ifølge Sagens Natur, idet det drejer sig om tysk Invaliditet. Langt den største Del af de Afgørelser, der er truffet, er truffet efter den tyske Lovgivning. Man kan ikke komme bort derfra. Man maa ogsaa ved den senere Behandling af Sagerne, ved Efterundersøgelserne og Efterafgørelserne nødvendigt fastholde det Grundlag, man en Gang er kommet ind paa, og selve Grundlaget maa være paabudt ved Omstændighederne. Samtidig har der været en Bestræbelse for at nærme det saa meget som muligt til Principperne i den danske Invalidelovgivning. Derved kommer der naturligvis en Uensartethed ind, og der kan ikke paa den Maade naas noget helstøbt. Men jeg tror, man maa opgive Bestræbelserne herfor, jeg tror, det ligger i Forholdenes Natur.

Der er af mit Partis ærede Ordfører (Christen Ernst Christensen) anket over Tvangsbestemmelsen i § 23. Det er en Bestemmelse, paa hvilken vi i Ministeriet lægger ikke lidt Vægt, idet det er et af de Hovedpunkter, hvor man mener, at man uden Skade kunde nærme den sønderjydske Invalidelovgivning til den danske, bygge den paa samme Princip som denne, hvilket i Almindelighed maa være tilraadeligt.

Alle de Enkeltspørgsmaal, der er rejst, altsaa ogsaa de Spørgsmaal, der er rejst med Hensyn til den formelle Affattelse,

vil jeg mene bør henvises til Overvejelse i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Trier fremkom med forskellige kritiske Bemærkninger om den danske Invalidelovgivnings Principper. Jeg vil advare mod ved Behandlingen af dette Lovforslag at forsøge paa en Revision af den danske Invalidelov. Dette Lovforslag maa følges med den danske Invalidelov, og skal denne en Gang revideres ud fra andre Principper, maa dette Lovforslag følge med og revideres efter lignende. Jeg tror, det vilde være at begynde fra den forkerte Ende, hvis man vilde ændre den danske Invalidelovgivning fra Grunden ved Hjælp af dette Lovforslag. Dette maa være en Accidens til den danske Invalidelov, og det maa ikke være herfra, at Ændringen tager sin Begyndelse.

Med Hensyn til den nye Overlægestilling har det ærede Medlem Hr. Trier rejst nogen Tvivl om, hvorvidt den er nødvendig, og det ærede Medlem Hr. Holger Andersen var ogsaa inde herpaa. Jeg tror nu, den er nødvendig, Arbejdet skal dog udføres, og udføres det ikke af en fast Tjenestemand; maa det udføres af en honorarlønnet. Det samme gælder med Hensyn til Kontorchefen. Der har faktisk vist sig at være og vil i den Aarrække, vi kan overskue, være rigelig Brug for saadanne faste Tjenestemænd. Jeg tror ogsaa, jeg i saa Henseende har Ret til at paaberaabe mig Lønningsraadet, der, som bekendt, har overmaade ringe Tilbøjelighed til Oprettelse af nye Tjenestemandstillinger, tværtimod ønsker at afskaffe en hel Del og altid ser særdeles kritisk paa Forslag som dette, men Forslaget er dog passeret Lønningsraadet, der har foreslaaet visse Ændringer, som nu er optaget i Forslaget. Jeg vil meget anbefale, at man lader det blive derved.

Det ærede Medlem Hr. Trier spurgte, om Invalideraadet stadig havde saa lidt at bestille; han mente, det havde for lidt at bestille til, at det var rigtigt at opretholde det. Grunden til Invalideraadets Oprettelse var, at man skulde have en Domsmyndighed, og jeg synes ikke, man kan undvære en saadan, medmindre man lader Spørgsmaalene gaa til Afgørelse ved de almindelige Domstole, hvad jeg antager, det ærede Medlem Hr. Trier ikke vil anbefale, fordi det er Domstole, der ikke sidder inde med særligt Kendskab til disse Forhold. Selv om man kan synes, at Sagernes Antal ikke er særlig stort, tror jeg derfor, at Institutionen paa ingen Maade kan undværes.

Det ærede Medlem Hr. Holger Ander-